

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นจันทร์ที่ ๑๔ เดือนกรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ ศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ศาสนาอิสลาม

ทุก ๆ ชาติ ทุก ๆ ศาสนา ทุก ๆ ประเทศ การดำเนินชีวิตปฏิบัติก็ไปใน
ทางเดียวกัน คือเอาธรรมนำชีวิต มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติ
การปฏิบัติหยุดทำอะไรตามใจตามอัธยาศัย เอาธรรมนำชีวิตเน้นมาที่ตัวของเราเอง
ไม่ต้องไปเน้นที่คนอื่น เน้นที่ตัวของเราเอง

เราพากันทำหน้าที่ของตัวเองให้สมบูรณ์ ให้สมบูรณ์หมดทั้งกายทั้งวาจา
ทั้งกิริยามารยาททั้งอาชีพทั้งใจ ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านตรัสแก่
หมู่ภิกษุทั้งหลายว่า เธอทั้งหลายนี้จงพากันประพฤติพรหมจรรย์เถิด
พรหมจรรย์ก็ได้แก่ธรรมนุญ ธรรมานุญไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตน มันเป็นธรรมนุญ
มันเป็นการทำที่สุดแห่งความไม่มีทุกข์แห่งความดับทุกข์ ได้แก่ ความสงบและปัญญา
ปัญญาและความสงบ

ทุกคนนะให้รู้ให้เข้าใจไม่มีใครปฏิบัติให้กันได้ เราพากันนอนพักผ่อนให้เพียงพอ
สำหรับนักบวชเราก็นอนวันละ ๕-๖ ชั่วโมง ต้องนอนพักผ่อนให้เพียงพอ

เรามาบวชแล้วไม่เรียกว่านอนเรียกว่าจำวัดนะ จำวัดก็หมายถึงอยู่กับที่ ไม่ไปไหน ไม่สัญจรไปมาอยู่กับที่ อยู่กับความสงบอยู่กับปัญญา ให้สมองของเรากับลมหายใจ ไปพร้อม ๆ กัน ผู้มีปัญญามากก็ต้องมีความสงบ ผู้มีความสงบก็ต้องมีปัญญา สมองกับลมหายใจถึงไปพร้อม ๆ กัน เพื่อออกซิเจนของเราจะได้สมบูรณ์

เราพากันคิดดูดี ๆ นะ อยากได้มากมันก็ไม่มากมันก็เท่าเท่า อยากได้น้อย มันก็ไม่น้อยมันก็เท่าเท่า ให้เรารู้เข้าใจ เราจะไปทุกข์มันทำไม

เราจะไปมองผิดมองถูกคนอื่นมันเป็นบาปนะ ถ้าเรามองผิดมองถูกคนอื่น ก็มองเพื่อจะเป็นผู้ให้เป็นผู้ที่เทคแคร์ดูแล ให้เข้าใจอย่างนี้ เพราะตัวของเรา มันเห็นแก่ตัว มันว่าแต่ตัวเราดี คนอื่นไม่ดี มันไปมองดูคนอื่นว่าเป็นคนเก่ง เราไม่เก่ง เราสู้เขาไม่ได้

ความเก่งหรือไม่เก่งนะ ความดับทุกข์มันอยู่ที่มีสัมมาทิฐิ ความเห็นถูกต้อง เข้าใจถูกต้องที่หยุดวิญญูสงสารด้วยความรู้ความเข้าใจ

พูดถึงความดับทุกข์ ทุกคนน่าจะรู้เข้าใจ ตั้งใจตั้งใจเจตนา ทุกคนนั้นดับทุกข์ได้ จะเป็นคนไม่มีเงินไม่มีทรัพย์ก็ดับทุกข์ได้ เมื่อมันดับทุกข์ภายนอกไม่ได้ก็แก้ไขที่ใจของเรา เราอยากรวยเหมือนเค้าอยากเก่งเหมือนเค้า เราก็ไม่รวยเหมือนเขา ไม่เก่งเหมือนเขา เรารู้เข้าใจเราจะเป็นทุกข์ทำไม เราจะไปหาเรื่องราว ให้เราเป็นทุกข์ทำไม

เราทำไปอย่างนี้แหละ ความซื่อสัตย์ความสุจริต สมองของเราจะได้ยกเลิก การเอามาใช้งานในสิ่งที่มันเป็นไปไม่ได้ สมองในส่วนที่มันเป็นไปไม่ได้ก็คือ ความอยากมียากเป็นหรือว่าความไม่อยากมียากเป็น สิ่งนี้เป็นไปไม่ได้

เราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะพากันเป็นทุกข์ทำไม เราต้องเข้าถึงความสงบ เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ มันจะรวยจะจนเราก็ต้องเสียสละ ถ้าเราไม่เสียสละ เราก็เป็นคนขี้เกียจขี้คร้าน คนขี้เกียจขี้คร้านนะ คือคนมีจิตวิญญูณะ ธรรมเหล่าใด เป็นไปเพื่อความขี้เกียจขี้คร้านมันไม่ใช่ธรรมะ อันนี้มันคือตัวคือตนให้เรารู้เข้าใจ

เราทั้งหลายต้องยกเลิกความไม่ถูกต้อง มายยกเลิกความขี้เกียจขี้คร้าน เราเป็นคนมีปัญญา เป็นคนเก่งคนฉลาด นี่เป็นบุญเป็นกุศลเป็นวาสนาที่ได้สั่งสม มานาน ได้ไปเกิดหรือว่าได้มาเกิดกับพ่อแม่ที่ดี พ่อแม่ที่รวย พ่อแม่ที่มีส่วนสรีระ ร่างกายดี เป็นคนสมองดีเป็นคนมีสติมีปัญญา นี่ก็ถือว่าเป็นคนมีบุญเก่ามีกุศลเก่า มีกรรมเก่าที่ดี

เราต้องรู้เข้าใจ อย่าเอากรรมเก่านั้นมาเป็นตัวเป็นตนนะ เราถือว่าเรารวยกว่าเค้า เก่งกว่าเค้า ฉลาดกว่าเค้า มีปัญญามากกว่าเค้านะ เราต้องรู้เข้าใจ ยกเลิกเค้า ยกเลิกเรา เราทั้งหลายถึงจะมีความสงบมีปัญญา มีปัญญามีความสงบ เพราะสภาวะธรรมมันเป็นธรรมะเป็นธรรมชาติมันไม่มีเราไม่มีเขา มีแต่ธาตุทั้ง ๔ ขั้นทั้ง ๕ อายตนะภายนอกภายใน ๑๒ มันไม่มีเขาไม่มีเรา

เราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้มีความสงบมีปัญญา ถ้าไม่อย่างนั้นมันไม่ได้ มันจะเป็นอัตตาตัวตน มันจะมีเขามีเรา

เราทั้งหลายต้องพากันรู้เข้าใจพากันมาเสียสละ ถ้าไม่เสียสละมันก็ไม่มี ความสงบ ถ้าเราไม่เสียสละมันก็ไม่มีปัญญา เราต้องเอาความรู้ความเข้าใจ เราจะได้ยกเลิกเขา ยกเลิกเรา ยกเลิกความปรุงแต่งความวุ่นวาย ให้พวกเรารู้เข้าใจ เราทั้งหลายต้องพากัน มาเสียสละ

ทำไมมนุษย์มันต่างจากพวกสัตว์เดรัจฉาน พวกสัตว์เดรัจฉานมันไม่มีบ้าน ไม่มีเรือน ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง มีบ้านมีอาคารเหมือนหมู่มวลมนุษย์ มันไม่มีไร่นาสวนน่ะ ไม่มีการทำอุตสาหกรรมเกษตรกรรม ไม่มีข้าราชการนักการเมือง ไม่มีนักบวชนะ เพราะความไม่รู้ไม่เข้าใจมันเลยไม่มีนะ ให้รู้เข้าใจ

ทำไมมนุษย์เราถึงใส่เสื้อผ้าอาภรณ์ แปรงฟันอาบน้ำ

เราทั้งหลายรู้เข้าใจแล้วจะได้พากันพัฒนาวิทยาศาสตร์ พัฒนาใจไปพร้อม ๆ กัน เพื่อเป็นหลักการอุดมการณ์ เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง ผมก็ไม่ตัด พวกผู้ชายนี้ไว้ผมยาว ไว้หนวดไว้เครา พวกผู้หญิงอย่างนี้ก็ไว้ผมยาวเพื่อแบ่งเพศ แบ่งเพศระหว่างชายหญิง ระหว่างชั่วบวกชั่วลบ สายไฟที่เค้าเดินไฟ เดินหลาย ๆ เส้นก็ยังมีหลายสีเลย นี่เค้าเอาไว้แบ่งเพศ เพื่อให้เราารู้เข้าใจเสียสละ คนไม่อาบน้ำแปรงฟัน คือคนไม่เสียสละ ถ้าเราไม่เสียสละ กลืนตัวกลืนปากกลืนอะไรต่าง ๆ มันก็เหม็นนะ

มนุษย์เราต้องเสียสละ ตื่นขึ้นมาต้องเสียสละ ระลึกถึงความดีความถูกต้อง เราต้องเอาความถูกต้องนำชีวิต เอาบริสุทธิ์คุณนำชีวิต เอาความถูกต้องมาไว้ที่ใจ ใจนี้สำคัญนะ เพราะกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพนี้นี้เป็นเพียงอุปกรณ์ของใจ เท่านั้นเอง เพราะกายวาจาภิรียมารยาทอาชีพนั่นเป็นกระบวนการของใจเฉย ๆ

เราต้องรู้เข้าใจ เราต้องตั้งใจตั้งใจเจตนาทั้งต่อหน้าและลับหลัง เราไม่ได้ทำเพื่อให้คนอื่นเค้าเลื่อมใส คนอื่นเค้าโอเค เราทำไปทั้งกายทั้งวาจาทั้งภิรียมารยาท ก็เพื่อเสียสละ เพราะถ้าเราไม่เสียสละมันก็ไม่ถูกต้อง ไม่เสียสละมันก็เป็นนิติบุคคล ตัวตน ทุกคนต้องมาเสียสละ

พระธรรมพระวินัยสิกขาบทน้อยใหญ่หรือข้อวัตรข้อปฏิบัติแปดหมื่นสี่พัน พระธรรมชั้นเป็นสมมติสัจจะที่ให้เรารู้เรื่องดีเรื่องชั่ว เรื่องผิดเรื่องถูก อันไหนทำได้ ทำไม่ได้ เพื่อเราจะได้เสียสละ ก้าวไปด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยความเสียสละ ถ้าเราไม่เสียสละมันก็ไม่เป็นธรรมไม่เป็นปัจจุบันธรรมมันก็เป็นตัวเป็นตน

การที่พวกเราพากันมาบวชมาปฏิบัติให้รู้เข้าใจ เราทั้งหลายมารู้เข้าใจแล้วก็พากัน มีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ

ถ้าเราไม่มีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติเราก็มีความทุกข์นะ ความทุกข์ดับ โรคซึมเศร้ามันคืออันเดียวกันให้รู้เข้าใจ ความไม่รู้ไม่เข้าใจ อารมณ์ของเรามันก็ เหวี่ยงไปเหวี่ยงมาเป็นโรคไบโพล่า

เราต้องรู้เข้าใจว่าสิ่งทั้งหลายทั้งปวงนั้นหาใช่นิติบุคคลตัวตนเลยมันคือเหตุ คือปัจจัย เราพากันมาประพฤติปฏิบัติ เข้าสู่ไฟต์ในการประพฤติการปฏิบัติ การประพฤติการปฏิบัติถือว่าเป็นไฟต์ เป็นการชิงแชมป์นะ ชิงแชมป์ระหว่างความผิด ความถูก ระหว่างโลกกับธรรม

เราต้องมีปัญญาสัมมาทิฐิ เพื่อมีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะอันนี้มันถูกต้องมันดีที่ไม่มีโทษ มันเป็นการเอาตัวรอดในทางที่รอดให้เข้าใจ เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันเป็นการเอาตัวรอดของความไม่รอดนะ มันไม่ใช่ปัญญา สัมมาทิฐิ เป็นปัญญาที่เอาตัวรอดในทางที่ไม่รอด ให้รู้ให้เข้าใจ

เราพากันมาอยู่วัดมาปฏิบัติธรรม ให้เรารู้เข้าใจ เราต้องเป็นความสงบเป็นปัญญา เราอย่าได้เป็นอัตตาตัวตนให้รู้เข้าใจ ให้เราเป็นหนึ่งเป็นเอกัคคตาให้เราเป็นความสงบ เป็นปัญญา

เราพากันเน้นที่ตัวเรานี่แหละ ให้รู้เข้าใจว่าอันไหนมันไม่ถูกต้องเราอย่าไปคิด อันไหนไม่ถูกต้องเราอย่าไปพูด กิริยามารยาทอันไหนไม่ถูกต้องเราอย่าไปทำนะ ให้รู้เข้าใจ

เราทั้งหลายอย่าพากันตั้งอยู่ในความประมาท ถ้ามีความละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาปทั้งต่อหน้าและลับหลัง การประพฤติการปฏิบัติอย่าให้มีต่อหน้าและลับหลัง ถ้าเรามีต่อหน้าและลับหลังนี้ถือว่าไม่ถูกต้อง ถือว่ามันเป็นบาปนะ บาปก็คือบาป แผลนั้นแหละ บาปแผลเล็ก บาปแผลกลาง บาปแผลใหญ่ บาปคืออันเดียวกัน บาปนั้นมันต่างมันพริ้วมันต่างมันทะลุมันเศร้าหมอง

เราทั้งหลายต้องมารู้เข้าใจ เราทั้งหลายอย่าเอาตัวตนนำชีวิตอย่าเอาโลกธรรมนำชีวิตต้องเอาความสงบเอาปัญญานำชีวิตเน้นที่ตัวเรา

เรานอนเราพักผ่อนให้เพียงพอ วันหนึ่งคืนหนึ่ง ๒๔ ชั่วโมง เรานอนเราพักผ่อนอย่างน้อย ๕ ชั่วโมง อย่างมาก ๖ ชั่วโมง ให้มีปิติมีความสุขอย่างนี้

เราอยู่ที่บ้านนะ เราไปทำอะไรตามใจตามอัธยาศัยอย่างนี้เราต้องเอาใหม่ ตั้งใจใหม่ เพื่อเอาของสดของใหม่ เพื่อฟอร์มสดนะ

เราต้องนอนพักผ่อนให้เพียงพอ หลักระบบขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าท่านไม่บรรทมพักผ่อนตอนกลางวันนะ พระอรหันต์ชีณาสพไม่บรรทมพักผ่อนตอนกลางวัน ไม่จำวัดตอนกลางวัน ถ้าท่านจะพักผ่อนท่านก็เข้าสมาธิ เข้าสมาบัติ เข้านิโรธสมาบัติกัน อยู่กับสติอยู่กับสัมปชัญญะ อยู่กับความสงบ อยู่กับการปล่อยวางหรือว่าอยู่กับธรรมอยู่กับปัจจุบันธรรม

พวกเราพากันมามีปิติมีสุขมีเอกัคคตาให้เต็มที่ จิตใจสบายจิตใจมีความสุขนี้สำคัญ ถ้าใจไม่สบายใจไม่มีความสุข จะทำให้เราร่างกายมันป่วยไปด้วย พวกที่เจ็บปวด ๆ แอด ๆ เป็นโรคโน้นโรคนี้นี้เพราะเนื่องมาจากใจไม่สบายใจไม่มีความสุข ใจไม่สว่างไม่ใส ใจมืดมัวใจขาดใจต่างใจพร้อย ใจสกปรกใจเศร้าหมอง พวกที่เจ็บป่วยนะ

เอาเหมือนหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต หลวงปู่มั่นท่านเข้มแข็ง ท่านบอกเรื่องของกายมันแก่เจ็บตายพลัดพราก เรื่องของใจเราไม่ได้เป็นอะไรเรามีแต่ความสงบมีแต่ปัญญา มีแต่ปัญญามีแต่ความสงบอย่างนี้ ต้องรู้เข้าใจ ถ้าไม่มีความแก่ความเจ็บความตายอย่างนี้เราก็จะเอาอะไรมาปฏิบัติ เพราะภพภูมิของความเป็นมนุษย์ที่ประเสริฐอายุขัยของมนุษย์อยู่ได้ร่วมศตวรรษหนึ่งคือร้อยปี

เราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้ว่างจากสิ่งที่มีอยู่ ถ้าไม่รู้เข้าใจ มันก็ต้องเสียหาย มันต้องล้มละลายเหมือนตึก สตง.นี้แหละ

ตึกสตง.มันไปตรวจแต่เงินของคนอื่น ตรวจแต่ของคนอื่น มันไม่ย้อนกลับมาตรวจตัวเอง ตัวเองไม่แก้ไขจะไปแก้ไขภายนอก ไปแก้ไขภายนอกมันก็บาปสิ ไปเอาตัวเอาตนไปจับผิดคนอื่น มันบาป ชีวิตนี้ต้องรู้เข้าใจ ชีวิตนี้ต้องแก้ไขทั้งภายนอกแก้ไขทั้งภายใน เพื่อเป็นอริยมรรคเป็นความสงบเป็นปัญญา

พระใหม่พระเก่าผู้ปฏิบัติเก่าปฏิบัติใหม่ ต้องเอาความสงบและปัญญา ไม่มีคำว่าเก่าว่าใหม่ ให้รู้เข้าใจ เพราะปัจจุบันนี้คือไฟต์ในการประพฤติการปฏิบัติ มันจะไม่มีเก่าไม่มีใหม่

ให้รู้เข้าใจ อดีตมันก็มารวมในปัจจุบันนี้แหละ อนาคตมันก็มารวมอยู่ที่ปัจจุบัน เรารู้เข้าใจในการปฏิบัติ การปฏิบัติถึงเป็นไฟต์เป็นการประพาศการปฏิบัติให้รู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้เข้าใจ เราก็เอาความหลงนำชีวิต เอาไสยศาสตร์นำชีวิต เอาสหายมูสาหยลงนำชีวิต มีความสำคัญมันหมายความว่าเขาว่าเรา เขาเรานั้นคือความปรุงแต่งนะ ไม่ใช่ความสงบไม่ใช่ปัญญา

เราทั้งหลายต้องมีความสงบมีสติสัมปชัญญะในปัจจุบัน เราอย่าให้ธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ อายุตนะ ๑๒ ครอบงำเรา

เราต้องรู้เข้าใจในการประพาศการปฏิบัติ ความสงบกับปัญญาต้องตีคู่กันไปเลย มีความสุขมีเอกัคคตา ชีวิตของเรามันจะได้ก้าวไปอย่างนี้ มันจะได้สว่างไสวทั้งตานอก ตาใน ชีวิตนี้จะได้ ว้าว ว้าว ว้าว อย่างนี้นะ

เราพากันมาเจริญสติคือความสงบ เจริญสัมปชัญญะคือปัญญา เอาความสงบ กับปัญญามาใช้มาประพาศปฏิบัติไปพร้อม ๆ กัน

การคบค้าสมาคมคือกัลยาณมิตร ต้องเอาพระธรรมพระวินัยข้อวัตรกิจวัตร เป็นกัลยาณมิตร คือเอาพระพุทธเจ้าเป็นกัลยาณมิตร เอาพระธรรมพระวินัย เป็นกัลยาณมิตร เอาพระอริยสงฆ์เป็นกัลยาณมิตร เอาข้อวัตรกิจวัตรเป็นกัลยาณมิตร เป็นกัลยาณมิตรที่ดีประกอบด้วยปัญญา

เราต้องรู้เข้าใจว่าการคบค้าสมาคมในระบบความคิดในระบบคำพูดการกระทำ กิริยามารยาทต้องให้ถูกต้อง เราจะได้รู้จักการพบแขกหรือว่ารับแขกอย่างนี้นะ แขกมันมาทางตาหูจมูกลิ้นกายใจนี้คือรับแขกนะ แขกที่สัจจรไปมา

เราต้องต้อนรับแขก มาทางไหนก็ให้ไปทางนั้น มาทางตาก็ให้กลับไป มาทางหูก็ให้กลับไป มาทางจมูกก็ให้กลับไป มาทางลิ้นก็ให้กลับไป มาทางกายก็ให้กลับไป มาทางความรู้สึกนึกคิดก็ให้กลับไป คำว่ากลับกับความสงบก็คืออันเดียวกัน ความสงบกับความเคารพมันก็คืออันเดียวกัน มันจะเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดีนะ

เราทั้งหลายต้องรู้นะ ไม่มีใครเหนือกรรมเหนือกฎแห่งกรรมเหนือผลของกรรมนะ

พระเก่าก็เน้นที่ปัจจุบันนี้แหละ พระใหม่ก็เน้นที่ปัจจุบันนี้แหละ ความประมาทให้ถือว่าเป็นตัวร้ายตัวอันตรายนะเรียกว่าเจ้าเล่ห์ร้ายเจ้าพังทลายเหมือนตึก สตง. นี้แหละความประมาทนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงตรัสว่าปัจจุบันคือไฟต์คือการประพฤติ การปฏิบัติ อย่าไปประมาทต้องมีความตั้งใจตั้งเจตนามีปิตีมีความสุขมีเอกัคคตา อย่าไปประมาท ต้องปรับเข้าหาธรรมสิกขาบทน้อยใหญ่ ข้อวัตรกิจวัตรอย่าประมาท ถ้าประมาทแล้วนั้นแหละคือความผิดพลาดคือความต่างคือความพร้อยนะ มันจะไม่เข้าถึงความสงบไม่เข้าถึงปัญญา มันจะไม่เข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ

เราต้องเคารพในแขกที่สัญจรไปมาทางตาหูจมูกลิ้นกายใจ เราจะได้รับแขก การรับแขกนี้ถือว่าเป็นธรรมะที่คารวธรรมนะ

เดี๋ยวนี้แหละเราไม่ได้เป็นคนคารวธรรมนะ คารวะความหลงนะ เอาตัวนำชีวิตเค้าเรียกว่าคารวะความหลง อย่างเราพากันเอาธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕ आयตนะ ๑๒ มาเป็นเรา อย่างนี้เรียกว่าคารวะความหลง เราต้องรู้เข้าใจนะ เพื่อจะไม่ได้เอาความหลงนำชีวิตจะไม่ได้เอาตัวตนนำชีวิต

เราพยายามเจริญปฏิบัติของเรา ตั้งอกตั้งใจตั้งเจตนา อย่าให้ความรู้สึกที่เป็น
 นิติบุคคลตัวตน มันทำให้พวกเราตั้งอยู่ในความเพลิดเพลिनความประมาท
 ต้องเพิ่มความสงบเพิ่มปัญญา เพิ่มศีลสมาธิปัญญาให้ติดต่อกันต่อเนื่อง เพื่อไม่ให้ขาด
 ไม่ให้ต่างไม่ให้พร้อย

เราพยายามหยุดพูดหยุด การคบค้าสมาคม เราต้องคิดในเรื่องดี ๆ
 วาจาภิรียมารยาทดี ๆ การคบเพื่อนอย่างนี้ก็ต้องคบกับเพื่อนที่มีศีลมีสมาธิมีปัญญา
 อย่าไปคบเพื่อนที่มีอัตตาตัวตนเหมือนกับเรา ถ้าเราไปคบอย่างนั้นมันก็พอ ๆ กัน
 นั้นแหละ เพราะสิ่งที่ดีที่สุดของมนุษย์คืออะเสวนาจะพาลานั่ง ปณิธานัญจะเสวนา
 เกี่ยวกับการคบค้าสมาคมนะ คบค้าสมาคมในความคิด คบค้าสมาคมในคำพูด
 คบค้าสมาคมในภิรียมารยาทที่ดี ๆ คุณสมบัติผู้ดี ไม่ใช่คุณสมบัติผู้ชั่วหรือว่า
 ความหลง อันนี้มันเป็นคุณสมบัติดี เอาตัวตนนำชีวิตเค้าเรียกว่าไม่ได้เป็นผู้ดีนะ
 เป็นผู้ชั่วเป็นผู้มีความผิด ไม่ใช่บัณฑิตคือพาล ให้เรารู้เข้าใจ

เราอย่าไปคบระดับเดียวกันนะ ส่วนใหญ่เราไม่รู้เข้าใจ เราก็จะไปคบระดับ
 เดียวกับเราหรือต่ำต้อยกว่าเรา

ความเป็นตัวเป็นตนนะ ตัวตนมันไม่อยากเสียสละ

เราต้องรู้เข้าใจว่าพระธรรมพระวินัยข้อวัตรกิจวัตรนี้มันเป็นกัลยาณมิตร
 มันเป็นมิตรของเรานะ เราอยู่ในวัดนะ

เราต้องคิดดูดี ๆ คนไหนปฏิบัติ หรือว่าคนไหนเป็นพระอรหันต์
 คนไหนเป็นพระอริยเจ้า เราก็ต้องคบกับคนนั้น คนไหนไม่เอาข้อวัตรปฏิบัติ
 ชิกแซกเก่ง เอาความหลงนำชีวิต คนอย่างนั้นอย่าไปคบค้าสมาคม

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกว่าถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจ เราเอาความหลงนำชีวิต อลัชชีเพียงคนเดียวนี้สามารถเอาปัญญาชนร้อยคนเป็นอลัชชีได้ จะเอาปัญญาชนเป็นพรรคเป็นพวก เป็นผู้ไม่ละอายต่อบาปไม่เกรงกลัวต่อบาป ปัญญาชนทั้งหลายที่ตั้งใจในความประมาทจะกลายเป็นพระอลัชชีได้

เหมือนโรคโควิดนี้แหละ เรารู้เข้าใจ จะเป็นโรคอะไรก็คือโรคคือเชื้อโรคนี้แหละ เชื้อโรคคือนิติบุคคลตัวตน ให้ทุกคนรู้เข้าใจ เรื่องโรคเรื่องเชื้อโรคเรื่องตัวเรื่องตน เราต้องไม่คบค้าสมาคมกับความคิดคำพูดกิจกรรมารยาทอาชีพที่ไม่ถูกต้อง

เราต้องหยุดด้วยความรู้ความเข้าใจ เราต้องไม่คบค้าสมาคมกับพระกับเณรกับญาติโยมที่เอาความหลงนำชีวิต เราต้องรู้เข้าใจ ถ้าเราไม่รู้เข้าใจเราจะเอาเชื้อโรคต่าง ๆ มาไว้ในกายวาจากิริยามารยาทมาไว้ในใจนะ

คนเรานะ เราต้องเอาความถูกต้องเป็นเครื่องอยู่ เอากระบวนการศีลสมาธิปัญญาเป็นเครื่องอยู่ เป็นกัลยาณมิตรให้รู้เข้าใจ

ดูแล้วนะมันก็พอ ๆ กันนั่นแหละ มันถึงไปกันได้ ขั้วบวกขั้วลบมันก็พอ ๆ กันนั่นแหละ

เราพยายามประพฤติปฏิบัติของเรา เราอย่ามีต่อหน้าและลับหลัง ถ้าเรามีต่อหน้าและลับหลัง เราปฏิบัติในสังคมอย่างหนึ่ง แต่ว่าใจของเรานี้ไปอีกอย่างหนึ่ง การปฏิบัติของเราไปอีกอย่างหนึ่ง การปฏิบัติของเรามีต่อหน้าและลับหลังอย่างนี้เครียดนะ เพราะศีลสมาธิปัญญามันไม่ติดต่อกันต่อเนื่อง สมองกับใจมันจะไม่สัมพันธ์กัน ความสงบกับปัญญามันไม่เพียงพอพอเพียง การปฏิบัติธรรมถึงไม่มีต่อหน้าและลับหลัง

เราทั้งหลายถึงต้องเป็นผู้ละอายต่อบาปเกรงกลัวต่อบาป มันจะเป็นไปเอง มันจะหยุด มันจะไม่มีต่อหน้าและลับหลังมันจะตั้งใจตั้งใจเจตนา มันจะมีความสุขมีปิติ มีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ

ให้เราถือว่ากายวาจาภิรียมารยาทอาชีพนันเป็นเพียงอุปกรณ์หรือกรรมกร ให้เราได้บำเพ็ญบารมีนะ

เราต้องตั้งใจตั้งใจเจตนามีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ เราทั้งหลาย จะได้มีความสุข เราอย่ามาอาศัยพระศาสนาหาอยู่หาหลงนะ หรือว่าอาศัยพระศาสนา หาอยู่หากินนี้ไม่ใช่

เราอาศัยพระศาสนาเป็นหลักการอุดมการณ์อุดมธรรม เพราะพระศาสนา นี้ มันเป็นความถูกต้องทางกฎหมายมีลายเซ็นต์เป็นตัวอักษรนะ เราอย่ามาอาศัย พระศาสนาหาอยู่หาหลง หาอยู่หากินนะ

เรามาบวชมาปฏิบัติ เราต้องพากันมาเสียสละ มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตา ในการเสียสละ

พระพุทธเจ้าท่านไม่ได้ว่าอะไร ใครจะมาจากตระกูลไหนเชื้อชาติอะไร เป็นคนหนุ่มคนสาวคนแก่คนเฒ่าคนชราพระพุทธเจ้าไม่ว่าอะไร ให้เราตั้งอกตั้งใจ ตั้งเจตนา มีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ

เราไม่ต้องมาอาศัยพระศาสนาหาอยู่หากินนะ คิดว่าพระศาสนา นี้มีลายเซ็นต์ เป็นลายลักษณ์อักษร ถ้าเรามาบวชมาปฏิบัติมาอยู่วัดก็อยู่ได้ อย่างนี้ไม่ได้ อย่างนี้ไม่ใช่พระ ไม่ใช่พระธรรมพระวินัยนี้เป็นตัวเป็นตน เราต้องรู้เข้าใจ

เราทั้งหลายพากันมาบวชมาปฏิบัติต้องมาเป็นพระธรรมพระวินัยเป็นข้อวัตรปฏิบัติ มีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติอย่างนี้

เราตั้งใจให้ถูกต้อง ตั้งเจตนาให้ถูกต้อง ก้าวไปที่ปัจจุบัน ที่เป็นพระธรรมพระวินัย ข้อวัตรปฏิบัติมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะปัจจุบันเป็นวาระแห่งชาติในการประพฤติการปฏิบัติ ด้วยความรู้ความเข้าใจด้วยการประพฤติการปฏิบัติ

กุฏิวิหารห้องน้ำห้องสุขา เป็นของใช้ของส่วนรวมของพระศาสนา

เราทั้งหลายรับผิดชอบในเรื่องใจของเราไม่พอ ต้องรับผิดชอบเรื่องภายนอกด้วยให้เข้าใจ เราไม่รับผิดชอบในเรื่องความคิดของเรา กิริยามารยาทของเรา ความถูกต้องของเรา ไม่ได้นะ เพราะทุกอย่างนั่นมันคือกรรมคือกฎแห่งกรรมคือผลของกรรมนะ

เราต้องรู้กรรมรู้เวรรู้ภัย เราทั้งหลายจะได้รับผิดชอบในการประพฤติการปฏิบัติ

เราอย่ามาอยู่ลอย ๆ นะ ลอยไปลอยมาลอยหน้าลอยตาด้วยอวิชาความหลง เราต้องหยุดลอยหน้าลอยตาลอยอวิชาความหลง เราต้องรับผิดชอบในความคิด คำพูดการกระทำกิริยามารยาท ต้องรับผิดชอบกุฏิวิหาร ความรับผิดชอบนี้มันคือความสงบคือปัญญา คือสติคือสัมปชัญญะนะ ถ้าเราไม่รับผิดชอบก็ชื่อว่าเราเป็นผู้ประมาท เอาความหลงนำชีวิต

การประพฤติการปฏิบัติเรามาปล่อยให้ตัวเองเสียเวลา เสียกาลเสียเวลา ไม่หยุดวิทฺถุสงสารด้วยความรู้ความเข้าใจ ปล่อยให้เวลามันกินเราด้วยความไม่รู้ไม่เข้าใจ พระธรรมพระวินัยเป็นสิ่งที่หยุดกาลหยุดเวลา ความสงบกับปัญญาเรียกว่า

หยุดกาลหยุดเวลา หยุดกรรมหยุดเวรหยุดภัยหยุดการพังทลาย เหมือนตึก สตง.นั้นะ
ให้เราารู้ให้เข้าใจ

เราเอาตัวเอาตนเป็นที่ตั้งเราจะมีปัญญาได้อย่างไรเพราะตัวตนคือไม่มีปัญญา
ตัวตนคือตัวตนไม่ใช่ปัญญา เรามาเสียสละเป็นผู้มีศีลในสิกขาบทน้อยใหญ่
ด้วยความตั้งใจตั้งเจตนา มีข้อวัตรมีข้อปฏิบัติอย่างนี้

เราอย่าอยู่ระดับคนบ้าหรืออยู่ระดับคนอาศัย อย่างเราอยู่กับคนไม่มีที่อยู่ที่อาศัย

พระธรรมพระวินัยข้อวัตรข้อปฏิบัตินี้มันเป็นที่อยู่ที่อาศัยของเรา พระธรรม
พระวินัยนะมันเป็นพระนิพพานมันเป็นบ้านของเรานะ พระธรรมพระวินัยนี้
เป็นบ้านของเรา เป็นความสงบเป็นปัญญา เป็นการยกเลิกวิภูฏสงสารมีความสงบ
มีปัญญา พระธรรมพระวินัยข้อวัตรกิจวัตร มันเป็นความสงบเป็นปัญญา เป็นบ้าน
ของเรานะ

เรามีบ้านภายนอกมีที่ไร่นาที่สวนมีธุรกิจหน้าที่การงานนั้นเป็นที่อยู่ของกาย
ให้รู้เข้าใจ ที่อยู่ของใจคือพระธรรมพระวินัยข้อวัตรกิจวัตร เราต้องมีปิติมีความสุข
มีเอกัคคตาอยู่กับเนื้อกับตัว อยู่กับความสงบอยู่กับปัญญา เอาพระนิพพาน
เป็นบ้านของเรา เป็นการทำที่สุดแห่งความดับทุกข์

ทำไมถึงดับทุกข์ล่ะ เราไม่ตามใจตามความรู้สึก ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อมมันจะเป็น
ทุกข์อะไร เพราะเรามีความสงบมีปัญญา เราต้องรู้เข้าใจด้วยการประพฤติกปฏิบัติ
ที่ติดต่อกันต่อเนื่อง มันก็จะเป็นกระบวนการที่ไม่ขาดไม่ตกไม่ต่างไม่พร้อย
มันเป็นความสงบเป็นปัญญา

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจนะ ในพรชนานี้เวลานี้แหละให้ทุกคน ว่าทุกคนก็แล้วกัน เพราะยังเป็นเสขบุคคลอยู่ไม่ใช่เสขบุคคลคือบุคคลที่ต้องประพฤติกปฏิบัติ ไม่ใช่ภาคปฏิบัติต้องเข้าสู่ภาคบำบัต ภาคบำบัตต้องอาศัยศีลสมาธิปัญญา อาศัยข้อวัตรกิจวัตร อาศัยศีลสมาธิปัญญาเข้าสู่ภาคบำบัต

เราอน ๓ ทุ่มตีนตี ๓ วัดเราไม่ให้พระมีโทรศัพท์มือถือ ไม่ให้พระใช้ โทรศัพท์มือถือ โทรศัพท์คอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ตเฟซบุ๊กมันเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ แล้วก็มีโทษ ให้เรารู้เข้าใจ ถ้าเรามาบวชเราต้องยกเลิกการมีโทรศัพท์มือถือ

พระเก่าทั้งหลายนะ พวกนี้แหละถือว่าเป็นงานหนักนะ ตัวตนคือความหนักนะ พวกนี้ยกตนข่มท่าน ตีตัวเหนือท่าน เหนือธรรมะเหนือพระวินัยเหนือพระพุทธเจ้า ปฏิบัติตรงกันข้ามกับพระพุทธเจ้าเลย เหมือนกับพระพุทธเจ้าสองอย่างคือโกณหัว แล้วก็ุ่งห่มผ้าจีวรเหมือนพระพุทธเจ้า ๒ อย่างเท่านั้นเอง

พระเก่าทั้งหลาย เราเอาพระในเมืองไทยหรือต่างประเทศไม่ได้ เพราะพวกนี้ ไม่ใช่พระพุทธเจ้าไม่ใช่พระอรหันต์ไม่ใช่พระธรรมพระวินัย ถ้าเราไม่เข้าสู่อุดมการณ์ หลักการในการประพฤติกปฏิบัติ เราทั้งหลายก็จะไม่มีความสงบไม่มีปัญญา เป็นแต่เพียงนักปรัชญา ถึงจะเรียนจบ ปธ.๙ จบปริญญาเอกนั้นก็จะมีแต่ปัญหา มีแต่สร้างปัญหา พระเราที่อยู่ในเมืองไทยในต่างประเทศยังไม่ได้เข้าสู่ความสงบเข้าสู่ปัญญาไม่ได้เข้าสู่บริสุทธิ์คุณ

ต้องเข้าสู่ความถูกต้อง เราทั้งหลายจะเอาความหลงนำชีวิตไม่ได้ เราจะไม่มีความสงบไม่มีปัญญา เราเอาความไม่ถูกต้องนำชีวิต เอาความผิดนำชีวิต เอาทุจริต นำชีวิตมันจะไปได้อย่างไร เพราะอันนั้นมันเป็นตรงกันข้ามกับพระศาสนา

มันไม่ใช่ความสงบ มันเป็นการเอาตัวรอดในความไม่รอด ใครจะเหนือกรรม
เหนือกฎแห่งกรรมเหนือความถูกต้องไปได้

เราทั้งหลายต้องเข้าสู่ภาคประพาสปฏิบัติ เราทั้งหลายอย่าไปดันทุรังทุ้ง
เอาความหลงนำชีวิต อันนี้มันทฤษฎีมานะมากอัตตาตัวตนเป็นที่ตั้ง

เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งเราไม่ใช่พระนะ เราเป็นนักหลอกลวงต้มตุ๋นต่างหาก
เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งจัดเป็นระดับนักต้มตุ๋นหลอกลวงนะ ไม่ใช่พระก็ว่าเป็นพระ
ไม่ใช่ข้าราชการนักการเมืองก็ว่าเป็นข้าราชการนักการเมือง อย่างนี้เรียกว่า
เป็นนักหลอกลวงนักต้มตุ๋น ถึงจะมีกันทั้งบ้านทั้งเมืองก็ช่างหัวมัน ให้รู้เข้าใจ เราจะได้
เอาความหลงนำชีวิต เพราะเราต้องมานั่งที่ตัวเรา

เราต้องรู้เข้าใจ เราเกิดมาก็คนเดียวตายไปก็คนเดียวเราทั้งหลายต้องมีความสงบ
ต้องมีปัญญา

พวกนักปฏิบัติทั้งหลายต้องออกกำลังกายด้วยการทำข้อวัตรกิจวัตร
ทำอะไรให้สมบูรณ์ กราบพระไหว้พระก็ต้องให้มีสติสัมปชัญญะสมบูรณ์
ทำอะไรก็ให้สติสัมปชัญญะสมบูรณ์ สติคือความสงบสัมปชัญญะคือตัวปัญญา
มีปิติมีความสุขในการประพาสการปฏิบัติ

เราอย่าชอบเซาจมอยู่หมกหมุ่นอยู่ เราต้องรู้เข้าใจ ชีวิตของเราจะได้สว่างไสว
ด้วยความรู้ความเข้าใจ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้เราพิจารณาพระไตรลักษณ์นะ
อย่างที่พระพุทธเจ้าทรงให้สติให้ปัญญาแก่พระอานนท์

อานนทเอย พระอานนทเอย อานนทระลึกถึงความตายวันละกี่ครั้ง พระตถาคตเจ้าระลึกถึงความตายทุกลมหายใจนะ คำว่าระลึกถึงความตายก็หมายถึง เรามีตาเราก็ต้องมีปัญญา เรามีหูก็มีปัญญา เรามีจมูกมีลิ้นกายใจอะไรต่าง ๆ เราก็ต้องมีปัญญา เราจะได้มีศีลสมาธิปัญญาจะไม่ได้ไปตามสิ่งแวดล้อม จะไม่ได้ตั้งอยู่ในความหลงความประมาทอย่างนี้ ทุกอย่างต้องมีสติคือความสงบ ว่าทุกอย่างมันเกิดขึ้นตั้งอยู่แล้วดับไป

อย่างเรานั่งสมาธิอย่างนี้แหละ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านก็ให้เอา หลักการคืออานาปานสติ ให้เอาลมหายใจเป็นเครื่องอยู่ หายใจเข้าก็มีความสุข ในการหายใจเข้า จะว่าความสุขหรือความสงบก็ได้ หายใจออกก็เอาของเสีย เอาคาร์บอนไดออกไซด์ออกไป ไม่เอาอะไร มีความว่างจากตัวตน ว่างจากอดีต ปัจจุบันก็เข้าสู่ความว่าง หายใจเข้ามันก็ไม่แน่นไม่เที่ยง หายใจออกก็ไม่แน่นไม่เที่ยง ให้รู้เข้าใจ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านให้การให้งานสำหรับผู้ที่มาบวช ให้พิจารณาสารถยาร่างกายเพื่อเราจะได้ละสักร่างกายนกขัตติยตน ให้พิจารณาร่างกาย เป็นขึ้นเป็นส่วนเลย ให้เอาผมออก เอาขนออก เอาหนังออก เอาอะไรออกเป็นขึ้น เป็นส่วนเลย คนเราถ้าเอาหนังออกมันก็ไม่รู้ว่าเป็นผู้หญิงผู้ชาย ทำอย่างนี้แหละ ทำวันหนึ่งหลายครั้งนะ เพราะในสิ่งดี ๆ เรื่องดี ๆ มันจะไม่อยากทำไม่อยากพิจารณา

ผู้ที่บวชมาตอนที่สามเณรนะที่จะเป็นพระเป็นเณรเค้าถึงบอกปัญจกรรมฐาน ที่เป็นภาษาบาลีว่า เกสา โลมา นะขา ทันโต ตะโจ นี่เป็นภาษาบาลีของประเทศ อินเดียโน้นไม่ใช่ภาษาไทย ท่านถึงให้พิจารณาออกไปขึ้นเป็นส่วน

ถ้าเราปฏิบัติติดต่อกันเนื่องหลายวันหลายเดือนหลายปีเราก็จะเกิดความสงบ เกิดปัญญาเพราะมันไม่มีอึดตายตัวตนมีแต่ส่วนประกอบที่เกิดจากเหตุจากปัจจัย

เราทั้งหลายต้องรู้จักการรู้จักงาน อย่างเรานั่งสมาธิอย่างนี้แหละ เราจะปล่อยให้ โง่งงว่ง อย่างนี้เราก็ระลึกในใจเอาผมออก เอาหนังออก เอาอันโน้นออกอันนี้ออก มันจะได้เข้าถึงความสงบถึงปัญญา ให้เข้าใจอย่างนี้นะ ดีกว่าไปนั่งโง่งงว่ง ไปอ่อนน้อมถ่อมตนต่อความหลงอยู่นั้นแหละ ให้มันมีความสงบมีปัญญา ให้รู้หลักการประพัตติการปฏิบัติ

วัดเราไม่ให้สุขสบาย ไม่ให้เคี้ยวหมาก ไม่ให้ดื่มยาตองเหล้าพญานาค พวกนี้แหละไม่ได้ เพราะสิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นสิ่งเสพติด ไม่จำเป็นต่อชีวิต มันเป็นสิ่งเสพติดมันทำให้เราใจอ่อน ใครติดต่อบุหรี่ติดอะไรต่าง ๆ มาอยู่นี้แหละ ต้องยกเลิกหมดนะ แล้วมาปฏิบัติติดต่อกัน

เราต้องเข้าสู่กระบวนการของการประพัตติการปฏิบัติ เพราะเรื่องติดบุหรี่ เรื่องติดนี้มันเป็นเรื่องใหญ่ คนโบราณสุบยาเส้นนะ ไปทำนาทำสวนห่างไกลจากบ้าน หนึ่งกิโลสองกิโล ถ้าวันไหนไม่ได้เอาบุหรี่ไปวันนั้นนะอารมณ์ไม่ดี หงุดหงิดเพราะมัน ขาดสิ่งเสพติด ขาดคาเฟอีน แล้วพูดออกมาว่า ถ้าให้เลิกสุขสบายหรือให้ผมหย่า กับภรรยาหย่ากับแม่บ้าน ผมจะหย่ากับแม่บ้าน...

สิ่งเสพติดมันต้องหยุดด้วยข้อวัตรข้อปฏิบัติด้วยเจตนาด้วยระเบียบด้วยพระธรรม พระวินัย ถ้าอันไหนมันไม่ดีไม่ถูกต้อง เราไปคิดไปพูดไปทำมันจะหมองหม่น มันจะเศร้าหมอง มันจะไม่เกิดความสงบไม่เกิดปัญญานะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านไม่ให้เราไปตริกในกามในพยาบาท เพราะกามพยาบาทคือตัวตน

เราต้องบวชทั้งกายทั้งใจ เราทั้งหลายเอาความรู้สึกเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง มันไม่ใช่ความสงบไม่ใช่ปัญญา

เราต้องพากันมาประพฤติปฏิบัติ พระเฝ้าต้องตั้งอกตั้งใจ เพราะเราปล่อยให้ ความประมาท ความเพลิดเพลिन ความหลงครอบครองชีวิตมาหลายวันหลายเดือน หลายปี ถือว่าพระเฝ้าต้องทำงานหนักนะ เพราะความไม่ละอายต่อบาป เกรงกลัวต่อบาปที่ยกตนข่มท่าน ที่ไม่เอาข้อวัตรข้อปฏิบัติ ถือว่าเป็นงานหนัก ของพระเฝ้านะ

คนเรากว่า จะรู้ตัวมันติดไปแล้ว กรรมมันให้ผลถึงระดับไอชียูไปแล้ว

เราจะปล่อยให้ความไม่ถูกต้องนั้นครองใจของเราอีกต่อไปไม่ได้ เราต้องมาระลึก ถึงพระธรรมคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเพื่อจะได้สืบทอด ต่อยอดบริสุทธิ์คุณทั้งกายวาจาภิรียมารยาทจะได้เข้าถึงความสงบและปัญญา จะเข้าถึงปัญญาและความสงบ จะได้เข้าถึงความเคารพ ความคารวะ ความซื่อสัตย์ ความกตัญญูกตเวที

พระธรรมพระวินัยเป็นเครื่องหมายของคนดีพระดีจะเข้าถึงการปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบปฏิบัติเพื่อออกจากทุกข์ เราต้องตั้งอกตั้งใจเข้าสู่ มอก. เข้าสู่มาตรฐาน อย่างมัวแต่เอาแต่ตัวเอาแต่ตน เดินซื้อบื้อ นั่งซื้อบื้อ กิรียมารยาทซื้อบื้อ ตัวตนนี้มัน ซื้อบื้อ เราต้องเสียสละ ปัญญากับความดีต้องแวววาวในปัจจุบันนะ เพื่อพัฒนาให้ ทุกคนต้องหยุดเชื่อ ๆ เบลอ ๆ หยุดซื้อบื้อ เราต้องเสียสละ

อดีตที่ผ่านมาข้างหัวเหือกข้างหัวมัน เอาเหมือนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
มหาภูมิพลอดุลยเดชรัชกาลที่ ๙ เป็นทั้งความสงบทั้งปัญญานะ ข้างหัวเหือก
ข้างหัวมัน ปัจจุบันเป็นวาระสำคัญในการประพฤติการปฏิบัติ เราอย่าไปใจอ่อน
นอนให้เพียงพอ ขวนขวายเดินจงกรมออกกำลังกายหรือว่ากวาดวัดถูกุฏิ
มีความสุขในการทำ หรือว่าทำการสงฆ์นะ ดูแลห้องน้ำห้องสุขาน้ำประปาไฟฟ้า
เราพากันมาเสียสละเพื่อเป็นมรรคเป็นอริยสงฆ์ไม่ใช่มาเป็นคนเช่า ๆ เบลอ ๆ ซือบ้อ
อย่างนี้ไม่ได้

เราทุกคนถ้าเสียสละก็ต้องมีความสงบมีปัญญาทุกคน ถ้าไม่เสียสละ
มันก็ไม่มี ความสงบไม่มีปัญญา เราดูสิ ที่เค้าเอาความหลงนำชีวิต มันเป็นการ
สร้างภาพเฉย ๆ มันเป็นการถ่ายรูปสร้างภาพ มันเป็นรูปแบบ แต่มันไม่ใช่พระธรรม
พระวินัย ไม่ใช่ความสงบไม่ใช่ปัญญา

ธรรมะต้องเป็นความเสียสละต้องเป็นความสงบเป็นปัญญาต้องรู้เข้าใจ
ที่ใจของเราต้องให้มันสะอาด วาจาของเรามันสะอาด หาดห้องน้ำห้องสุขาต้องสะอาด
ที่นี้แหละไม่ต้องอาศัยใครแล้ว ต้องอาศัยตัวเองนี่แหละ ยกเลิกเขายกเลิกเรา
เราก็มีแต่ความสงบมีปัญญา เรามีแต่ปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติ
การปฏิบัติ ทุกอย่างมันจะเข้าถึงความเป็นมาตรฐานเข้าถึง มอก.ในการประพฤติ
การปฏิบัติ มันจะเข้าสู่สแตนด์ดาร์ดนะ ให้รู้เข้าใจ มันจะเป็นเหมือนพระอรหันต์
ชีณาสพ เราเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันก็ยอมพังทลายเหมือนตึก สตง.นี้แหละ

เรามาบวชมันจะมีประโยชน์อะไร มาบวชทำไมมาบวชแต่ทางกายไม่ได้มาบวช
ทางใจ จะมาบวชให้เสียเวลาทำไม เราต้องมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการบวช
ในการประพฤติการปฏิบัติ

เราอย่าไปคิดว่า โอ้...ปฏิบัติขนาดนั้นใครเค้าจะมาบวชได้ ถ้าคิดว่าปฏิบัติไม่ได้ ก็อย่าพากันมาบวช เพราะการบวชนั้นทั้งกายทั้งใจต้องทำอย่างนี้ปฏิบัติอย่างนี้เป็นพระธรรมพระวินัยเป็นข้อวัตรกิจวัตรเป็นความสงบเป็นปัญญา

ถ้าเรามาบวชเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง เอาพระศาสนาหาอยู่หากินหาอยู่หาหลง มาเอายศเอาตำแหน่งเอานารีสีกา สีดำสีสกปรกมาหาอยู่หาหลง เดียวกรรม กฎแห่งกรรมมันจะเช็คบิลเรานะ เพราะกรรมมันเป็นสิ่งที่มีอยู่ กฎแห่งกรรมมันเป็นสิ่งที่มีอยู่

เราอย่าไปคิดว่าปฏิบัติไม่ได้ ปฏิบัติไม่ได้ก็อย่ามาบวชหรือบวชแล้วปฏิบัติไม่ได้ ก็ให้ลาสิกขาไป อย่าเป็นนักหลอกลวง นักหลอกลวง ๑๘ มงกุฏนะ

มงกุฏนี้ หมายถึงสุดยอด สุดยอดแห่งความไม่ถูกต้องอย่างนี้แหละ สุดยอดแห่งความเป็นตัวเป็นตนเค้าเรียกว่ามงกุฏ

การเรียนการศึกษาของมนุษย์มี ๑๘ ศาสตร์ ให้มนุษย์มีปัญญา เอาตัวตนเป็นที่ตั้ง เลยปฏิบัติตรงกันข้ามเลยเป็น ๑๘ มงกุฏ หรือเป็นนักหลอกลวงนักต้มตุ๋น อยู่ในระดับ ๑๘ มงกุฏ เราไม่เอาพระธรรมพระวินัยเราบวชมามันไม่ใช่พระนั่นมันคือนักต้มตุ๋น อยู่ในระดับ ๑๘ มงกุฏนะ

อย่าไปมีความคิดที่เป็นมิจฉาทิฎฐิที่เป็นตัวเป็นตนที่ว่าปฏิบัติเหมือนพระพุทธเจ้า จะมีใครในโลกนี้เค้าประพฤติปฏิบัติได้

ถ้าทำไม่ได้ปฏิบัติไม่ได้อย่าพากันมาบวช ถ้าบวชอยู่ทำไม่ได้ปฏิบัติไม่ได้ ก็ให้พากันสึกไป ไม่มีพระก็อย่าให้มันมีโจร ให้มันเจ้ากันไป อย่าไปคิดว่าปฏิบัติเคร่งครัดเกินไปอย่างนี้แหละจะมีใครเค้าอยากจะมาบวช ให้เข้าใจที่เค้าไม่อยากจะบวช

เพราะเค้าไม่อยากเป็นโจรเหมือนกับเรา ไม่อยากเป็นพวก ๑๘ มงกุฏ ให้รู้เข้าใจนะ ถ้าเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมันไม่สามารถที่จะรู้เข้าใจได้

พากันปฏิบัติเป็นเพียงนักต้มตุ๋น เป็น ๑๘ มงกุฏนี้แหละ ใครเค้าถึงไม่อยากพากันมาบวช มาบวชแล้วก็ไม่ได้เป็นพระ เป็นได้แต่เพียงนักต้มตุ๋นเป็นได้แต่เพียง ๑๘ มงกุฏ ใครเค้าจะอยากพากันมาบวช ผู้ที่มาบวชคิดอย่างนี้แหละอย่าพากันมาบวชนะ มันไม่ใช่พระศาสนา มันตัวตน นี่คืออัตตาตัวตน นี่มันคือโจรคืออันตราย เจ้าเล่ห์ร้าย เจ้าทำลายความถูกต้อง เจ้าทำลายความมั่นคง ไม่ใช่ความสงบไม่ใช่ปัญญา นี่มันเป็นอัตตาตัวตนนี่คือทำลายความมั่นคงของตัวเองและส่วนรวม นี่คือเจ้าเล่ห์ร้าย เจ้าอันตราย มันเป็นการทำลายความมั่นคงของพระศาสนา กุลบุตรลูกหลาน เค้าจะมารับเอาดีเอ็นเอในความไม่ถูกต้องที่มันเป็นตัวเป็นตน เพราะการบวชนี้เป็นสิ่งที่ดีที่สุดในโลก เรามาหยุดความไม่ถูกต้อง มาทำในสิ่งที่ถูกต้อง

ผู้ที่มาบวชพอคำปุ่อย่าตายายข้าราชการนักการเมืองเจ้าฟ้ามหาจักรีก็ให้ความเคารพกราบไหว้ เพราะเป็นสิ่งที่ถูกต้องเป็นพระธรรมพระวินัย เพราะสิ่งนี้เป็นความสงบเป็นปัญญาเป็นพระศาสนา

ถ้าปฏิบัติไม่ได้ก็อย่าพากันมาบวช หรือบวชแล้วปฏิบัติไม่ได้ก็พากันลาสิกขาไปเสีย ถ้าเราปฏิบัติดีปฏิบัติชอบคนรุ่นใหม่สมัยใหม่เค้ามีการเรียนการศึกษา จบปริญญาตรีโทเอก จบเปรียญธรรม ๑-๙ เค้ามีหลักการรู้อุดมการณ์ เค้าจะพากันมาบวชมาปฏิบัติ นี่เป็นสิ่งที่ดีมาก

ประเทศไทยเรายังโชคดีที่มีพระมหากษัตริย์ไทยมีอุดมการณ์อุดมธรรม ให้ข้าราชการลาบวชได้ ๑๒๐ วัน ในพรรษา ๓ เดือน ให้ลาก่อนเข้าพรรษา ๑๕ วัน หลังพรรษา ๑๕ วัน รวมเป็น ๑๒๐ วันให้เข้าใจอย่างนี้นะ

เรามีหลักการอุดมการณ์ทุกอย่างมันมีความหมายนะให้รู้เข้าใจ อย่าไปคิดว่า พระศาสนาที่ทุกคนเลื่อมใสทุกคนโอเคนะ ขณะนี้เวลานี้แหละ พระผู้ใหญ่ พระผู้ที่มีความหลงนำชีวิต เอาเงินเอาสตางค์เอานารีสีกานำชีวิต ไม่ได้เอาพระธรรมพระวินัย นำชีวิต เค้าจะตามเชืคบิลพวกนี้

สมัยเก่าสมัยโบราณ สมัยพระเจ้าอโศก ปี พ.ศ.๒๔๐-๓๑๒ ประชาชนได้พากัน มาบวชไปบวชหลายแสนพระ หลายแสนเณร เพื่อเอาพระศาสนาหาอยู่หาหลง หรือว่าหาอยู่หากิน ผู้ที่เห็นภัยในวัฏฏสงสารไม่ยอมร่วมสมัครสมานสามัคคี กับพระผู้ที่เอาความอยู่ความหลงนำชีวิต

พระเจ้าอโศกถึงกราบถวายพระอรหันต์ชีณาสพเจ้าว่าทำไมถึงไม่สมัครสมาน สามัคคีกัน ทำไมแตกแยกกัน พระพุทธเจ้าสอนให้สมัครสมานสามัคคี พระอรหันต์ชีณาสพได้บอกกับพระเจ้าอโศกว่า ขณะนี้เวลานี้มีผู้มาเอาศาสนา หาอยู่หาฉันหาอยู่หาหลงกันมาก ถึงอาศัยพระธรรมพระวินัยที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่าไม่ให้เกี่ยวข้องกับผู้ที่ไม่เอาธรรมนำชีวิต เพื่อเป็นหลักการ อุดมการณ์อุดมธรรม ด้วยเหตุนี้พระเจ้าอโศกจึงอาศัยพระอรหันต์นั้นแหละ พระอรหันต์มีญาณพิเศษรู้ว่าใครทำอะไรจึงได้อาราธนาผู้ที่ไม่เอามรรคผลนิพพาน ให้ลาสิกขาไปใส่กางเกงใส่สูทผูกเนคไทร์เป็นฆราวาส

หลังจากนั้นพระอรหันต์ชีณาสพถึงนำผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติ จึงเกิดพระอรหันต์
อีกหลายแสนรูปในช่วงนั้นนะ

ด้วยความรู้ความเข้าใจเรื่องพระธรรมพระวินัยเรื่องมรรคเรื่องอริยมรรค
เราต้องเข้าสู่กระบวนการเพราะทุกอย่างคือเหตุคือปัจจัยเราต้องรู้เข้าใจ

เหมือนพระสารีบุตรรู้เข้าใจในการให้โอวาทธรรมของพระอัสสชิ ๑ ใน ๕
ของปัญจวัคคีย์ พระสารีบุตรขณะนั้นเวลานั้นยังไม่ได้มาบวชในพระศาสนา
เห็นพระอัสสชิแล้วมีความเคารพเลื่อมใส ทำไมพระรูปนี้ถึงงามสง่างามทั้งกายวาจา
กิริยามารยาทสง่างามไปหมด มีความสงบมีความเคารพมีปัญญา สง่างามเหลือเกิน
ถึงไปกราบเรียนถามท่านว่า ท่านเป็นใคร ใครเป็นศาสดาของท่าน ศาสดาของท่าน
สอนอะไร พระอัสสชิก็ตอบว่า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นครูเป็นอาจารย์
ของเรา ท่านสอนว่าธรรมเหล่าใดเกิดจากเหตุ ถ้าอันไหนไม่ดีเราก็ตัดเหตุนั้น
อันนั้นดีก็ทำอันนั้น ทุกอย่างขึ้นอยู่กับเหตุกับปัจจัย เพราะสิ่งนี้มีสิ่งต่อไปถึงมี
เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะเข้าสู่กระบวนการแห่งการประพฤติการปฏิบัติ

ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลาย ท่านทั้งหลายมีธาตุทั้ง ๔ ชั้นทั้ง ๕
อายตนะภายนอก ๖ ภายใน ๖ นี่เป็นสิ่งที่ดีมากเป็นโอกาสเป็นเวลา

เราต้องมีปิติมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพฤติการปฏิบัติเข้าถึงความสงบ
เข้าถึงปัญญาเพื่อให้ศีลสมาธิปัญญาติดต่อกันเนื่อง เราทั้งหลายจะไม่ได้ไปตาม
สิ่งแวดล้อมด้วยความรู้ความเข้าใจ ก้าวไปด้วยศีลสมาธิปัญญา

ขออนุโมทนากับท่านทั้งหลายนะ นี่เป็นโอกาสพิเศษของท่านทั้งหลาย

ให้พากันตั้งอกตั้งใจตั้งเจตนา เพราะทุกสิ่งทุกอย่างนั้นเกิดที่เราตั้งใจตั้งเจตนา มีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติให้เข้าใจ ไม่มีใครทำให้เราได้ปฏิบัติให้เราได้ เราระลึกถึงโอวาทขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านท่านตรัสว่า ทุกอย่างมันเกิดด้วยเหตุด้วยปัจจัย เราอย่าได้ประมาทอย่าได้เพเลิดเพลिन เพราะเราต้องหยุดสิ่งที่ไม่ถูกต้องทำสิ่งที่ถูกต้อง ด้วยความรู้ความเข้าใจ เอาความสงบ เอาปัญญา เอาสติเป็นพื้นฐาน เอาปัญญาเป็นพื้นฐาน

ตามความเมตตาของหลวงปู่มั่นที่ท่านตรัสว่า เราทั้งหลายอย่าได้พากันประมาท ต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาปิติสุขเอาก็คคตาเอาพระธรรมนำชีวิต ให้พวกเรารู้เข้าใจ

ความไม่ยั่งยืน เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่และแน่นอนนะ

ความยิ่งใหญ่ คือความไม่ยั่งยืนนะ

ชีวิตที่ยิ่งใหญ่ คือชีวิตที่อยู่ด้วยทาน ศีล เมตตา และกตัญญู

ชีวิตที่ดีความดี อาจมิใช่ความยิ่งใหญ่ แต่ชีวิตที่ยิ่งใหญ่ ต้องอาศัยคุณธรรม ความดีเป็นปัญญาบริสุทธิคุณเท่านั้น การระงับสังขารทั้งหลายด้วยความรู้ความเข้าใจ เป็นความรู้คู่กับการประพฤติการปฏิบัตินั้นแหละคืออริยมรรค เป็นหนทางที่ประเสริฐ มีพระนิพพานตั้งแต่ในปัจจุบัน ไม่ต้องรอพระนิพพานเมื่อตายแล้ว ปัจจุบัน ไม่มีพระนิพพาน อนาคตจะมีพระนิพพานได้อย่างไร ให้เราเข้าใจเรื่องพระธรรม พระวินัย พระธรรมพระวินัยที่เป็นสัมมาทิฐิ เพื่อหยุดวิภูฏสงสารนั้นแหละ คือพระนิพพาน ให้พวกเราเข้าใจในเรื่องพระนิพพาน ให้เข้าใจนะ
